

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

Derefter skal jeg kun ganske kort kommentere enkelte bemærkninger fra ordførerne. Jeg gav ved første behandling udtryk for, at vi nu vil få en af de mest avancerede levnedsmiddellove i Europa, og derfor kan jeg sige til fru Tove Lindbo Larsen, at den helt naturligt vil spille en rolle ved udformningen af EF's politik på dette område, så meget mere som der er taget hensyn til de særlig danske doktriner om, at EF ikke på miljøområdet på nogen måde skal hindre det enkelte land i at være foregangsland.

Hr. Lowzow omtalte ligesom fru Dagmar Andreaesen de mange og store beføjelser. Jeg kan kun glæde mig over, at skrækken for disse beføjelser ikke var større, end at der blev stillet forslag om at give mig yderligere en meget stor og omfattende beføjelse. Men jeg vil godt understrege ved denne lejlighed, at disse store beføjelser på ingen måde for mig at se er stillet op som et mål i sig selv. Det er ikke et mål med lovgivning i sig selv, at den til en hver tid siddende minister skal have så mange og så omfattende beføjelser. Vi har bare ikke fundet — og jeg synes, at et flertal i udvalget har givet mig ret i den betragtning — at en lovgivning så omfattende kunne bygges op på nogen anden måde, end det her sker, og jeg har givet tilsagn om ved første behandling af miljølovforslaget, og det gælder naturligvis også levnedsmiddelloven, at alle indgribende foranstaltninger udøvet efter disse beføjelser vil ske efter orientering . . .

Formanden: Vi må have mere ro, specielt i sidegangen.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): . . . efter orientering og diskussion i folketingets miljøudvalg.

Hr. Niels Jørgen Nielsen rejste igen, som han ganske rigtigt også gjorde ved første behandling, spørgsmålet om det, han kaldte splittelsen i den centrale administration af denne lov. Jeg vil gerne henvise til det svar, statsministeren gav, da hr. Lennart Larson stillede præcis det samme spørgsmål, nemlig at ressortfordelingen de enkelte ministre imellem er et regeringsansvar. Det har vi jo også drøftet i udvalget.

Jeg tror i og for sig, fru Dagmar Andreaesen havde fuldstændig ret i, at der vel nok

ikke er nogen uenighed om at koordinere det stærkest muligt, men der er en uenighed om, hvor det så skal placeres. Det er, som om hr. Niels Jørgen Nielsen er sprunget lidt let hen over denne uenighed, for man kunne måske forestille sig, at hvis hr. Niels Jørgen Nielsen nærmere havde præciseret, hvor det så skulle placeres, kunne der i udvalget have været uenighed om denne placering. Jeg tror såmænd ikke, der er uenighed om behovet for at koordinere stærkest muligt i den ene eller den anden form, men jeg kunne godt forestille mig, at der var lidt uenighed om, hvor denne koordinerende indsats skulle placeres.

Med disse ord skal jeg endnu en gang takke for ordførernes bemærkninger, også for tilslutningen fra SF.

Niels Jørgen Nielsen: Jeg vil gerne sige til ministeren, at det er rigtigt, og det påskønner vi, at vi har mødt en vis imødekommenhed for vore synspunkter under udvalgsarbejdet, og at det har givet sig udslag i de ændringsforslag, der er enighed om. Men jeg må tilføje, at efter vor opfattelse er det nødvendigt med flere ændringer i samme retning, for at loven kan komme til at fungere, som den gerne skulle.

Og så bare et enkelt ord om den manglende rationalisering i centraladministrationen. Nu siger ministeren, at ressortfordelingen er et regeringsansvar, og det er vi da alle sammen fuldstændig klar over, Men ikke mindst på baggrund af de synspunkter, der blev fremsat fra regeringspartiets side i debatten om dette spørgsmål synes jeg regeringen skylder folketinget en forklaring på den situation, vi i dag står i. Ministeren siger: hvis der var diskussion i udvalget, var man nok ikke enige om, hvor det skulle placeres. Ja men når ressortfordelingen er et regeringsansvar, havde regeringen altså mulighed for at give det den placering, som man mener var den rigtige.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg skal kun forlænge diskussionen med den ene bemærkning, at det ikke er rigtigt, når hr. Niels Jørgen Nielsen siger, at dette spørgsmål om koordination og ressortplaceringen ikke har været drøftet meget indgående. Jeg erindrer en forespørgsel af fru Tove Lindbo Larsen m. fl. i januar